

CELF-preschool 2

Clinical Evaluation of Language Fundamentals preschool - Nederlandse versie, Pearson, 2012.

Dit is een taalttest waarmee gekeken wordt naar taalbegrip, taalproductie, taalvorm en taalinhoud door een aantal subtesten af te nemen. Vanuit deze subtesten worden normscores en indexscores bepaald. Welke subtesten er af worden genomen, kan per leeftijd verschillen. De afkortingen in onderstaande uitleg verwijzen naar de verschillende subtests.

- **Receptieve Taalindex:** de gemiddelde score van de subtests ZB, BAV en WC-R geeft aan hoe het taalbegrip van een kind ontwikkeld is.
- **Expressieve Taalindex:** de gemiddelde score van de subtests WS, AW en ZH geeft aan hoe de taalproductie van een kind ontwikkeld is.
- **Taalinhoud Index:** de gemiddelde score van de subtests AW, BAV en WC-T geeft aan hoe de taalinhoud van een kind ontwikkeld is.
- **Taalvorm Index:** de gemiddelde score van de subtests ZB, WS en ZH geeft aan hoe de taalvorm van een kind ontwikkeld is.

Subtests:

- Zinnen Begrijpen (ZB): een subtest om te bepalen of een kind gesproken zinnen begrijpt door het juiste plaatje te kiezen uit vier afbeeldingen.
- Zinnen Herhalen (ZH): een subtest om te bepalen of een kind een gesproken zin letterlijk kan herhalen. De zinnen worden steeds langer en moeilijker.
- Woordstructuur (WS): een subtest om te bepalen of een kind de vorm van een woord kan aanpassen, zodat de betekenis verandert. Het kind krijgt hierbij afbeeldingen te zien en moet een zin afmaken.
- Begrippen en aanwijzingen volgen (BAV): een subtest om te bepalen of een kind gesproken opdrachten juist kan uitvoeren door afbeeldingen aan te wijzen. De opdrachten worden steeds langer en moeilijker, ook de volgorde is van belang.
- Tekstbegrip (TB): een subtest om te bepalen of een kind kan luisteren naar een voorgelezen verhaal en daar verschillende vragen over kan beantwoorden.
- Woordcategorieën Receptief (WC-R): een subtest om te bepalen of een kind kan kiezen welke twee plaatjes het best bij elkaar horen bij de keuze uit vier plaatjes. Hiermee wordt bekeken of een kind het meest logische verband kan leggen.
- Woordcategorieën Expressief (WC-E): een subtest om te bepalen of een kind kan uitleggen waarom twee plaatjes bij elkaar horen.
- Actieve Woordenschat (AW): een subtest om te bepalen of een kind plaatjes (met mensen, voorwerpen en handelingen) actief kan benoemen.
- Fonologisch bewustzijn (FB): een subtest over het kunnen omgaan met klanken, zoals het herkennen van klanken en lettergrepen en het hakken en plakken.

Scores

- Bij een aantal logopedische tests wordt per subtest een normscore of standaardscore bepaald. Hierbij zijn scores tussen de 7 en de 13 gemiddeld. Bij een normscore van 7 of 8 spreken we van laag gemiddelde scores, bij een normscore van 12 of 13 spreken we van hoog gemiddelde scores.
- Bij een aantal logopedische tests wordt een Q-score of een indexscore bepaald. Bij Q-scores of indexscores is een score tussen de 85 en 115 gemiddeld. Bij een Q-score of een indexscore tussen de 85 en 92 spreken we van een laag gemiddelde score, bij een Q-score of een indexscore tussen de 108 en 115 spreken we van een hoog gemiddelde score.

Termen:

- Betrouwbaarheidsintervallen: alle Q-scores in het verslag worden voorzien van een zogenaamd '95% betrouwbaarheidsinterval' (een marge). Stel dat er in het verslag staat dat het RTI 97 is met een 95% betrouwbaarheidsinterval van 90-104. Dan betekent dit dat het gemeten RTI van 97 een schatting is en dat er met 95% zekerheid gezegd kan worden dat het taalbegripsniveau van dit kind zich daadwerkelijk tussen 90 en 104 bevindt.
- Significant verschil: een verschil dat niet op toeval berust en daardoor betekenisvol is.

Testresultaten krijgen vaak pas betekenis als hierin andere factoren mee genomen worden zoals de omstandigheden rondom testafname, observaties tijdens onderzoek, schoolresultaten, stemming, etc.